De Koopman en Zijn Parel van Grote Waarde

Psalm 31: 15
Psalm 65: 2
Psalm 119: 88
Psalm 134: 3
Psalm 144: 2, 7
Psalm 135: 2
Psalm 73: 12

Lezen Matthéüs 13: 44-52

Tekst Matthéüs 13: 44,45

Geliefde gemeente, er is een oude uitdrukking die nog weleens gebruikt wordt als er gebeden wordt om de uitbreiding van Gods Koninkrijk. Menig knecht Gods heeft het op de lippen genomen, en we hebben het vanmorgen zelf ook gedaan: "Heere, zegen Uw Woord in de harten van zondaren, opdat er parels gehecht mogen worden aan de Middelaarskroon van de Heere Jezus Christus." Soms vind je deze woorden ook in getuigenissen van christenen die mogen vertellen wat de Heere aan hun ziel gedaan heeft. Zo las ik ergens: *"De Heere heeft mij verlost, en zo mag ik weten door Hem als een parel gehecht te zijn aan Zijn Middelaarskroon."*
Waar en hoe deze uitdrukking precies ontstaan is, en wie hem voor het eerst op de lippen nam, kon ik niet achterhalen. Wel ben ik erachter gekomen dat parels al heel oud zijn en al lang geleden ontdekt werden. Zelfs de Egyptenaren spraken al over parels. Toen deze parels werden ontdekt, hebben ze de mensen bekoord. Ze werden onder de mensheid een symbool van schoonheid, van heerlijkheid, van macht. Het is daarom niet verwonderlijk dat de kronen van koningen en koninginnen vol waren met parels. In de oudheid werd de heerlijkheid en macht van een koning of koningin tot uitdrukking gebracht in de hoeveelheid parels die aan die kroon werden gehecht. Maar er was nog iets wat de heerlijkheid van een koning of koningin tot uitdrukking bracht, namelijk het aantal onderdanen, het aantal burgers van het koninkrijk waar zo'n koning over regeerde. Tegen die achtergrond heeft de wijze koning Salomo gezegd in Spreuken 14:28: *In de menigte des volks is des konings heerlijkheid*.

Als we die woorden van Salomo tegen de achtergrond van die gegevens uit de oudheid nemen, wordt die uitdrukking glashelder. Met elke zondaar die zalig wordt, wordt bij wijze van spreken een parel gehecht aan de Middelaarskroon van de Heere Jezus Christus. O gemeente, wat moet die kroon van de Heere Jezus een heerlijke kroon zijn! Wat een ontelbare parels schitteren aan Zijn Middelaarskroon. Wat wordt juist daarin de heerlijkheid van de Heere Jezus zo openbaar. Wat zalig als je mag weten, op goede gronden, een pareltje te zijn aan Zijn kroon. En wat begeerlijk om daar een pareltje te mogen zijn. Maar hoe dan? Hoe kan een mensenkind als een pareltje gehecht worden aan die heerlijke kroon van de Heere Jezus Christus?

De gelijkenis die wij vanmorgen gaan overdenken geeft daar antwoord op: de gelijkenis van een koopman die een parel van grote waarde heeft gevonden. Dat schrijven we dan ook boven de prediking: *De Koopman en Zijn Parel van Grote Waarde*. Bij deze gelijkenis, die wij met de hulp van de Heere gaan overdenken, stellen wij drie vragen, die gelijk de drie punten voor de prediking vormen.

In de eerste plaats: Wie is die koopman in deze gelijkenis?
In de tweede plaats: Wat zoekt die koopman?
En tenslotte: Hoe kocht die koopman?

1. Wie is die koopman?

De gelijkenis die vanmorgen voor ons openligt in Matthéüs 13 is een van de zeven gelijkenissen die gaan over het Koninkrijk der Hemelen. Als de discipelen bij de Heere Jezus komen en Hem vragen waarom Hij op deze manier spreekt, antwoordt Hij in vers 11: *Het is u gegeven de verborgenheden van het Koninkrijk der Hemelen te weten.* Daar hoort u het centrale thema in die zeven gelijkenissen: het Koninkrijk der Hemelen. Wat is dat precies, jongens en meisjes? Het Koninkrijk der Hemelen, dat is het Koninkrijk van Zijn genade. Je zou het kunnen vergelijken met een stad. In die stad worden mensen gebracht die wederom geboren worden, die een nieuw hart van de Heere krijgen, die bekeerd worden. Die komen uit hun verlorenheid, uit de staat van duisternis, in de staat van Gods genade. Dat wordt bedoeld met het Koninkrijk der Hemelen. En wie nu een burger van dat Koninkrijk mag worden, die komt weer in gemeenschap met de Koning van dat Koninkrijk, en dat is de Drie-enige God. Maar hoe dan? Dat maakt de Heere Jezus duidelijk in die zeven gelijkenissen die gaan over het Koninkrijk der Hemelen, en één daarvan overdenken we vanmorgen.

Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan... Ja, zo beginnen al die gelijkenissen. En dan komt het: *Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan een koopman.* Eigenlijk is het heel eenvoudig voor te stellen. Het gaat hier over een man die reist van plaats tot plaats om handel te bedrijven. En wat is zijn handelswaar? Parels. Hij koopt ze in en verkoopt ze weer. Terwijl die man daar al misschien jaren mee bezig is om handel te drijven met parels, stuit hij op een dag op een parel die hij nog nooit heeft gezien. Zo mooi, zo schoon. En hij voelt het gelijk: die wil ik hebben, die wil ik in mijn bezit krijgen, zo'n schone parel. En wil deze koopman deze parel van grote waarde in zijn bezit krijgen, dan moet hij al het andere wat hij heeft verkopen om vervolgens die ene parel van grote waarde te kunnen kopen.

Wat wil de Heere Jezus met deze gelijkenis duidelijk maken? Welke toepassing zit in deze gelijkenis verborgen, die ook vandaag nog van kracht is? Ik denk dat verreweg de meesten wel de gangbare verklaring kennen. Die verklaring luidt als volgt: die koopman is een zondaar die wederom geboren wordt. Wie wederom geboren wordt, komt in een gemis terecht, namelijk het gemis van God. Daarom gaat hij God zoeken, hij gaat Gods genade zoeken, en hij krijgt alles lief wat van de Heere is. Op zijn zoektocht naar de Heere en Zijn genade komen de vruchten van de wedergeboorte openbaar: liefde tot God, droefheid over de zonden, het hartelijk belijden van de zonden voor Gods aangezicht, maar ook het vinden van troost en bemoediging in de Schriften. Wat een schone parels kan zo'n zoekende koopman zoeken! En vindt hij ze ook zeker. Met name als de beloften van God gaan spreken, die uit het Woord tot hem komen, wat een schone parels zijn dat. En wat dacht u van de psalmen die soms het hart kunnen raken van Gods kinderen, die zo'n hoop en verwachting kunnen geven? Wat een kostbare parels zijn dat als je dat mag ervaren. Zo zouden we nog veel meer pareltjes van het geestelijke leven kunnen noemen.

Maar wat gaat er nu gebeuren? Nu gaat de Heere in de prediking zo'n zoekende zondaar wijzen op Christus. En hij gaat zo'n zondaar leren dat hij alleen in Christus en door Christus God weer tot zijn deel kan krijgen. Het wordt diep in je hart afgedrukt: buiten de Heere Jezus is het niet mogelijk om zalig te worden. Met dat de Heilige Geest je dat laat zien, ga je de kracht in al die andere

pareltjes verliezen, om die ene parel van grote waarde, namelijk de Heere Jezus Christus, over te mogen houden. Ja, dan komt die vraag: hoe krijg ik Hem tot mijn deel? Hoe wordt Christus de mijne? Dat gaat in een weg door alles van jezelf kwijt te raken, alles kwijt te raken wat Christus Zelf niet is, om te leren verstaan wat het is om geestelijk alles te verkopen en Hem als de parel van grote waarde over te houden.

Kijk, gemeente, dat is de gangbare verklaring. Laat ik duidelijk zijn dat het in het geloofsleven inderdaad op de kennis van Christus aankomt. De Heilige Geest zal een zondaar nooit laten rusten voordat hij Christus leert kennen als de enige grond van de zaligheid. Hoe bijbels is dat! Om zelf alles kwijt te raken, om afgesneden te worden van alles wat Christus niet is. Luister maar wat Paulus zegt in Filippenzen 3:7-8: *Maar hetgeen mij gewin was, heb ik om Christus' wil schade geacht. Ja gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere.* Van die weg die de Heere met een zondaar gaat, doe ik niets af, want het is o zo bijbels.

Alleen, het is wel de vraag: kunnen wij deze toepassing ook opdiepen uit deze gelijkenis? Want als dat zo was, dan was de Heere Jezus ongetwijfeld op een andere wijze begonnen. Vergeet niet dat de gelijkenis, die de gelijkenis van de parel van grote waarde genoemd wordt, nauw verbonden is met de gelijkenis van de schat in de akker. Deze twee gelijkenissen worden zelfs tweelingen genoemd. En wie is die schat in de akker? Niemand anders dan de Heere Jezus Christus. Nu, als de parel in onze gelijkenis ook de Heere Jezus Christus zou zijn, dan had de Heere Jezus ongetwijfeld Zijn gelijkenis begonnen met: *Wederom is het Koninkrijk der Hemelen gelijk aan een parel van grote waarde.* Maar zo begint Christus niet. Hij gebruikt het voorbeeld van een koopman: *Wederom is het Koninkrijk der Hemelen gelijk aan een koopman.* En het is helemaal in de lijn met de andere gelijkenissen om in die koopman iets van Christus te ontdekken.

Trouwens, wat is de kern van deze gelijkenis? Het kopen van die ene parel en het verkopen van al die andere parels, namelijk als beeld van totale zelfverloochening. Wie koopt wie? Kan een parel Christus kopen? Of moet Christus een zondaar kopen? Misschien hebt u thuis wel een paar boekjes staan van wijlen dominee G. van Reenen. Hij heeft ons kerkverband niet gediend, een ander kerkverband, maar dat doet er niet toe in het licht van de eeuwigheid. Deze dominee is bekend geworden van hele speciale boekjes, boekjes waarin samenspraken te vinden zijn, misschien kent u ze wel, tussen Bart en Kees. In een van die boekjes gaat het over de gelijkenissen van de Heere Jezus. En wat zegt deze dienaar van Christus bij de gelijkenis die ook vanmorgen onze aandacht vraagt? *"Christus, Die schone parels bezit, heeft die allen verkocht. Dat betekent dat Hij Zijn heerlijkheid heeft afgelegd, Zichzelf diep vernederd heeft, Zichzelf verloochend heeft, om Zijn lieve Bruidskerk, die door de zonden zo diep verloren raakte, als Zijn parel te kopen."*

Ik geloof ook dat we deze lijn mogen trekken uit deze gelijkenis. O, als de Heere een zondaar zalig maakt, gemeente, dan gaat die zondaar Christus niet kopen. Maar dan wordt het zo'n eeuwig wonder dat Christus een zondaar gaat vrijkopen. Zodat je het gaat verstaan: dat ik gezocht ben, dat ik gekocht ben, heb ik alleen aan Hem te danken. Door genade, genade alleen, ben ik een parel die gehecht is aan de Middelaarskroon van Christus. Want, gemeente, Gods kinderen zijn zo duur gekocht door die Koopman, Christus. Welk een Borg is de Heere Jezus Christus voor verloren zondaren die Hij zoekt en koopt.

2. Wat zoekt die koopman?

Wat doet Hij? Laten we eens luisteren wat Christus over de koopman zegt in deze gelijkenis. Hij zocht schone parels, totdat Hij die parel van grote waarde vond. Wat wil dat zeggen? Dat brengt ons bij onze tweede gedachte: Wat zoekt de koopman? Ja, parels, mooie, schone parels. Maar als

Christus in deze gelijkenis Zichzelf als de Koopman voorstelt, klopt het dan wel dat Hij zondaren als parels zoekt? Een parel is toch een sieraad? Echte parels zijn toch kostbare juwelen? Kan een diepgevallen zondaar wel een parel genoemd worden?

Ja, zo kunnen we het wel opmaken uit Gods Woord, maar Gods Woord laat ons ook wat anders weten. Is Christus niet gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren lag? Hij is toch niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaren? Dat zijn niet van die beste mensen, dat zijn bepaald geen kostbare juwelen zoals parels nu zijn. Weet u dat al? Weet u al dat je een grote zondaar bent? Weet u wat ons profiel is van nature? Dat is niet zo best. Gods Woord heeft het ons heel eerlijk opgetekend. O ja, in het Paradijs waren wij een kroonjuweel van God. Je zou kunnen zeggen: Adam en Eva waren in de staat der rechtheid als een parel in de hand van de Almachtige Schepper. Ze schitterden te midden van de schepping. Maar zo is het niet meer. De zonden vervulden het hart van de mens. Wat werd ons beeld? Aangrijpend! Ik ga het u voorlezen. Luister ernaar alsof de Heere het persoonlijk tot u zegt, uit Romeinen 3:10-12: *Er is niemand rechtvaardig, ook niet tot één toe; er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt; allen zijn zij afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand die goed doet, ook niet tot één toe*. Als dat beeld echt in je gaat leven door de werking van de Heilige Geest, als je zo eens kijkt in de spiegel van Gods wet, weet je wat er dan overblijft? Iets heel aangrijpends. Wij weten nu, zoals Romeinen 3:19-20 het zegt: *dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde, en de ganse wereld verdoemelijk zij voor God*.

Dat gaat over ons mensen van nature, over u, jou en mij. We hebben net die aangrijpende woordjes weer met de kerk van de Reformatie beleden in het Doopformulier: aan allerhande ellende, aan de verdoemenis onderworpen. En dan toch een parel? Een zeer schone parel? Een parel van grote waarde? Zoekt Christus die? Hoe kan dat toch? Is er in die parel, is er in een mens, dan misschien toch nog iets dat Christus zo'n mensenkind zou zoeken? Totaal niet.

Want wat is eigenlijk een parel? Weet u dat? Wat is een parel oorspronkelijk? Misschien weet je het wel. Het zijn de oesters op de bodem van de zee die parels maken. Maar waarom maken ze die eigenlijk? Als een oester de schelp een beetje opendoet om wat water naar binnen te laten, waar voedingsstoffen in zitten, gebeurt het regelmatig dat er met dat water iets vies binnenkomt: een zandkorreltje of een vuiltje, iets waar die oester niets aan heeft. Dat belandt in de oester, en dan gaat de klep weer dicht. Dan zit dat vuil in die oester. Hoe krijgt die oester dat nou toch weg?

Nu heeft de Heere dit diertje zo bijzonder geschapen dat er in dat diertje een kliertje is dat twee stofjes kan maken: enerzijds zure kalk en anderzijds een soort hoornstof, een harde stof. Dat vermengt zich. Wat doet zo'n oester als er zo'n vies deeltje naar binnen komt? Dan gaat hij dat vieze deeltje helemaal inkapselen met dat spul wat hij door dat kliertje maakt. Ja, het ziet er wel mooi uit, maar op deze wijze wordt een parel geboren in die oester op de bodem van de zee. Het stelt in zichzelf niets voor. Feitelijk is de kern van die parel vuil, afval. En dan heeft die oester het zelf niet in de gaten, maar terwijl hij bezig is dat vuiltje in te kapselen met dat spul wat hij van binnen maakt, is het eigenlijk niets anders dan een afvalstof voor deze oester. Dus in zichzelf is een parel eigenlijk waardeloos.

Hoe komt het dan dat parels zo'n grote waarde hebben gekregen? Dat heeft die parel zelf niet gedaan. Maar anderen hebben die waarde aan die parel gegeven. Het zijn de mensen die onder de bekoring kwamen van zo'n parel en die hebben de parel tot een sieraad verhoogd. Je zou het zo kunnen zeggen: wat in zichzelf totaal waardeloos is, werd nochtans als waardevol beschouwd.

Nu gaan we terug naar de gelijkenis. Dan komen we bij zoiets groots terecht, daar kun je eigenlijk geen woorden aan geven. Door onze zonde is ons hart een vuile bron van wanbedrijven geworden.

Ja, ons leven wordt door de Heere Jezus Zelf vergeleken met onnut zout. Wij leven niet meer tot eer van God. Ten diepste kunnen we maar één ding, dat is zondigen in onszelf vanwege de zonde. U moet goed begrijpen hoe ik dat bedoel. Vanwege de zonde en in het licht van het heilige doel waarmee wij geschapen zijn, zijn wij geestelijk waardeloos geworden. Wat is de zondeval toch ontzaglijk diep! Wat betekent dat dan? Dat die diepgevallen mens nog maar één recht heeft overgehouden, om weggeworpen te worden in de eeuwige rampzaligheid, en totaal geen waarde voor God meer heeft.

Maar mag je dan nog eens een ogenblik opnieuw mee terug naar het Paradijs, waar de mens zo diep gevallen is, waar hij in de diepte van de verlorenheid terechtgekomen is, waar hij inderdaad een vuile bron van wanbedrijven geworden is. Daar kwam de Heere met Zijn stem in de Hof van Eden: *Waar zijt gij?* Toen moest de mens tevoorschijn komen, al bevend, jazeker. En ze konden maar één ding verwachten: de dood. Dat hadden ze verdiend. Zo kwam de Heere en zocht de diepgevallen mens. Met welk doel? Om Adam en Eva te verderven? Ach nee. Daar kwam God in Christus tot die diepgevallen zondaar met die rijke belofte dat Hij Zijn Zoon zou zenden naar deze aarde, om Zijn bloed te geven tot betaling van de schuld, om Zijn Kerk vrij te kopen uit alle machten en alle banden waarin ze zichzelf hebben gestort. Ja, om met dat diepe bloed alle blokkades weg te nemen die er liggen tussen God en de zondaar, om zo een zondaar met God te verzoenen.

Wat een opzoekende zondaarsliefde, gemeente. Kunt u het nog begrijpen? Dat ondanks die diepe val van de mens, ondanks je goddeloze bestaan – want meer is het niet van nature – God nochtans waarde ziet in een zondaar. Dat er te midden van het ganse menselijk geslacht een parel is van grote waarde, waar Gods liefde naar uitgaat. Daarom laat Hij het prediken: *Wendt u naar Mij toe en wordt behouden, alle gij einden der aarde! Want Ik ben God, en niemand meer.*

Daarom moet Christus in de prediking verhoogd worden als die Gekruisigde Christus, zoals Christus Zichzelf schildert in deze gelijkenis, als de Koopman die schone parels zoekt. Ja, parels die zelfs niet willen dat ze zalig worden van nature. Die niet alleen niet kunnen, maar die van nature niet eens willen. Want de Heere Jezus heeft het gezegd: *Hoe menigmaal heb Ik ulieden willen bijeen vergaderen, gelijk een hen haar kiekens bijeen vergadert, maar gijlieden hebt niet gewild.*

Niemand kan het, niemand wil het. En toch zoekt Christus. Zal Zijn zoeken dan tevergeefs zijn? Vindt Hij dan niemand die Hij zalig zal maken? Jazeker, want Hij weet precies wie Hij zalig moet maken. Want Zijn oog is geslagen op die parel van grote waarde, op die Kerk, op een schare die niemand kan tellen. Dat zijn de gegevenen van de Vader. Dat is een Bruidskerk die zo diep gevallen is, die in de verlorenheid ligt, die van nature een hart heeft dat vol is van zonden en schuld. Maar waarom? Waarom is die Bruidskerk als een parel van grote waarde in de ogen van een Drie-enige God? Weet u waarom? Ik laat het Jeremia zeggen in Jeremia 31:3: *Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met koorden der goedertierenheid.*

En waar komt die liefde nu op het hoogst, en je zou bijna kunnen zeggen ook op het diepst, openbaar? Als de Vader Zijn Zoon gaat zenden naar deze aarde. En de Heere Jezus Christus gewillig deze weg zou gaan. Hij wilde alles, alles kwijtraken, om die parel van grote waarde tot Zijn eigendom te kopen. Is Hij daarom niet met recht de Schuldbetalende Borg?

3. Hoe kocht die koopman?

We gaan het kort in onze laatste gedachte overdenken: Hoe kocht die koopman? De Heere Jezus zegt in deze gelijkenis dat die koopman een parel van grote waarde gevonden heeft. Wanneer heeft Hij die gevonden? Wanneer heeft Hij die ontvangen, zoals dat woord 'gevonden' ook betekent? Dat

was al van eeuwigheid. En met dat Hij deze Bruid ontvangen heeft, aanvaardt Hij ook die zonde en schuld. Daar gaat Hij voor betalen.

Onze tekst zegt dat die koopman heenging om alles wat hij had achter zich te laten, vanwege die parel van grote waarde. En spreekt dat niet van de komst van Christus? Heeft Hij niet alles, de hemelse heerlijkheid, verlaten? Is Hij niet heengegaan uit de hemel naar de aarde in de gestalte van een dienstknecht? Dat is in de gestalte van een slaaf. Dan wijs ik u even op het woordje 'verkopen' in de gelijkenis, in vers 46. Vanuit de Griekse taal mag je dat woordje 'verkopen' ook vertalen met 'zichzelf als een slaaf verkopen'. En is dat met Christus niet gebeurd? Heeft Hij Zich daar niet toe willen vernederen? Was het Judas niet die Hem verried voor 30 zilverlingen? Is een slavenprijs niet neergelegd om Hem over te geven tot de kruisdood, om in die weg de hoogste prijs te kunnen betalen voor die parel van grote waarde?

O, Christus heeft alles, alles willen opgeven vanwege die parel. Dat alles is Zijn bloed, dat is Zijn leven, dat is Hij Zelf. O, wat heeft Hij Zich diep, diep willen vernederen als die Grote Koopman, omdat Zijn hart brandde van liefde tot een goddeloos mensenkind. En toen Hij alles, alles had verkocht, alles had achtergelaten vanwege die parel van grote waarde, toen is Hij in een zeer diepe vernedering terechtgekomen, zodat er niets meer te zien was van de heerlijkheid van Christus. Hij wilde zo diep in die verlorenheid neerdalen, tot op de bodem van de zee waar die parels te vinden zijn.

Dat getuigt de Schrift van Hem in Jesaja 53:2-3: *Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben. Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen; een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht.*

Wat een heerlijkheid had Hij nog, toen Hij als een klein Kind in de kribbe van Bethlehem lag? Wat een glans was er van de Heere Jezus te zien, toen Hij daar kroop in Gethsémané? Wat was er van Hem te zien aan het kruis van Golgotha, toen Zijn ganse lichaam droop van het bloed? Waar is de heerlijkheid die Hij bij Zijn Vader had in de hemel? Waar is Zijn schoonheid waarmee Hij Zijn Vader zo verheugde? Weg. Alles weg. Alles afgelegd. Alles verkocht. Zo diep, dat Hij zelfs in de drie-uurige duisternis de gemeenschap met Zijn Vader moest missen.

Wat een liefde. Wat een onuitsprekelijke zondaarsliefde. Het gaat hier over Gods Zoon, Die Zoon des mensen werd, Die alles, alles wilde kwijtraken en de pers alleen wilde treden. Waarom? Vanwege die parel, die voor Hem zo'n grote waarde had, om die parel te zoeken en zalig te maken. Wat is dat ook alweer, zalig maken? Dat is toch verlossen van het grootste kwaad en brengen tot het hoogste goed.

Dan wil ik nog even de vinger leggen bij het woordje 'kopen'. Want vanuit de Griekse taal betekent dat Griekse woord ook 'verzoenen'. Dus met heel het betalen van die prijs van Zijn bloed heeft Hij Zijn Kerk tot Zijn eigendom gekocht, om die Kerk met God te verzoenen. En krijgt dat bloed nu geen grote waarde voor allen die door Hem worden opgezocht en zalig worden gemaakt? Wordt dat bloed van Christus niet met recht een dierbaar, maar ook een noodzakelijk bloed, om daarmee verlost te worden van de zonde, om door dat bloed weer gemeenschap met God te kunnen hebben?

Welke verlossing heeft de Heere Jezus teweeggebracht met het bloed des kruises! Welk een Koopman is de Heere Jezus Christus! Hoor je dat, arme zondaar? Weet u hoe groot deze koop geweest is? Zo groot dat er bij Christus alles, ja alles, te vinden is voor een allesmissende zondaar. Geen vertoornde Rechter meer die u rechtvaardig zou moeten straffen. Geen wet meer die u zou

moeten verdoemen, want Hij is aan het vloekhout van Golgotha gehecht geweest. Geen banden meer van de zonde en de dood, zodat het klinken mag voor die parel van grote waarde: *Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning? Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.* Geen totale heerschappij meer van de duivel, want Christus heeft zijn vaten ontroofd. Hij heeft met Zijn dood te niet gedaan degene die het geweld des doods had, dat is de duivel. Welk een Koopman is Christus! En door Hem zal nu een arme zondaar, die niets anders heeft dan schuld, maar die schuld niet kan betalen, vrijgekocht worden. Alleen door Hem zal een verloren zondaar weer een vrijgekochte des Heeren kunnen worden.

Zeg, gemeente, zeg het eens: heb je deze Koopman nodig leren krijgen? Hier is Hij, in het gewaad van Zijn Woord. Hier openbaart Hij Zich in de prediking als de Schuldbetalende Borg voor mensen die het gaan ervaren in hun hart en het belijden met hun mond: *"Mijn schuld is zwaar, ik heb Uw wet geschonden."* Wie is zo'n zondaar in ons midden? Weet je ook van je schuld voor God? Kun je ook niet meer aan Zijn eis voldoen? Weet je ook niet meer hoe die schuld betaald moet worden? Kun je de prijs der ziele, dat rantsoen, aan God in tijd nog eeuwigheid niet meer voldoen?

Vanmorgen wordt u een almachtige, heerlijke Koopman gepredikt: Jezus Christus, en Dien gekruisigd. Hij heeft het gezegd in Matthéüs 20:28: *Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen.* Hij gaf alles, echt alles, tot in de dood toe. Daarom mag de nodiging uitgaan uit Jesaja 55:1: *O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet; ja, komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk.*

Want de koop is gedaan door Christus alleen. En dat zal tot eeuwige verwondering voor al Gods kinderen zijn. O, dat Hij, de Heere Jezus Christus, die Grote Koopman, ook mij, zelfs mij, wilde kopen met de dure prijs van Zijn bloed. Ja, dan blijft straks het eeuwige lied over, dat bij tijden van binnen al mag klinken: *"Gij hebt ons Gode gekocht met Uw bloed."* Ja, Zijn liefde zocht mij, Zijn bloed dat kocht mij. Door genade, genade alleen, ben ook ik een kind van God.

Amen.